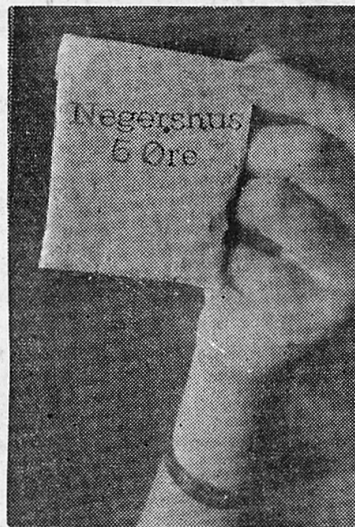

Mærkelige Erstatninger for billige Sukkervarer

„Negersnus“ og „Spejderkrudt“ erstatter 5 og 10 Øres
Sukkerstænger og Bolsjer, der er forsvundet

En Moder gør paa Børnenes Vegne Indsigelse mod
de nye Varer

DET er efterhaanden mærkelige Ting, man præsenteres for under Varemangelen. Det sidste nye paa „Nydelsesmidlernes“ Omraade er noget, der kaldes „Negersnus“. Det gaar vist ogsaa under Navn af „Spejderkrudt“, og skønt det koster fem Øre for en lille bitte Pose saa stor som en Tændstikæske, men ganske tynd, bestaar hele Herligheden ikke af andet end noget, der ligner Rasp eller ristede Brødkrummer. Der er hverken Sukker eller Lakrids i „Negersnus“ — ikke

Posen med „Negersnuset“, som i Mangel af billigt Sukkergodt sælges til Butikernes smaa Kunder.

engang Snus — men alligevel siges det at gaa af som varmt Brød blandt den yngste Ungdom, paa hvilken der særlig er tænkt ved Fremstillingen.

Nu kan man sige, at det er en privat Sag, hvad Menneskenes Børn vil bruge deres Penge til, selv de yngste, men det er dog et Spørgsmaal, om her ikke foreligger et Tilfælde, hvor Ydelsen staar i et alt for urimeligt ringe Forhold til Prisen. Vi har fra en navngiven Moder modtaget et indigneret Indlæg om dette „Varesalg“ over for de mindre Børn, der ikke har ret megen Forstand paa, hvad de køber.

Protest fra en Moder til en 4aarig og en 6aarig

Vedkommende Dame skriver bl. a.:

— Findes der slet ingen Kontrol med Bolsjebutikerne? Vedlagte Pose med Indhold er købt for fem Øre og kaldes „Negersnus“, men efter min Mening bestaar det kun af Brødkrummer. Det er trist, at de smaa Børn i den Grad skal „tages“ for deres smaa Penge, især naar de ikke er saa store, at de har Forstand paa det. Mine Børn er henholdsvis fire og seks Aar og havde hver 15 Øre, og de syntes selv at have gjort en fin Forretning ved

hver at have faaet tre Poser. Var det ikke paa Tide at faa kikket lidt paa den Slags Handel? 30 Øre for seks Poser af den Slags — hvad maa der ikke være tjent paa det? Og tænk saa paa, hvor mange smaa Børn, der faar det samme.

En Mor.

Konfekturhandlerens Formand om den nye Form for „Slik“

Vi har forelagt Tilfældet for Formanden for Konfekturhandlerens Forening, Hr. Mernøe, der, efter at have undersøgt Sagen, oplyser, at „Negersnuset“ fremstilles af en Vaffelfabrik. Det bestaar af Affald fra Vafleterne, noget, der tidligere gik til Spilde eller gik ind i Fabrikationen igen, men nu samles det sammen, kommer i Poser og sælges til Børnene.

— Jeg fører ikke den Slags selv, siger Hr. Mernøe, men jeg hører, at de Handlende — Ismejerier og saadanne Forretninger — er glade for det — og Børnene med. Men det kniber virkelig ogsaa at finde noget til Børnene, der kommer med deres smaa Penge. Vi har ikke mere Varer hverken til fem eller 10 Øre, og saa er det rart at have saadan en Pose at stikke ud. Hvad Prisen angaar, er der sikkert ikke noget urimeligt. Vaffelfabrikanten faar 2½ Øre for en Pose, men saa skal han selv lægge Pose til, han skal have en ung Dame til at stikke denne Skefuld Smuld i, Posen skal stemples med det Navn, man giver Indholdet, og med Pris, og den skal lukkes. Grossisten faar 3½ Øre af Detailhandleren, der tager fem og altsaa kun tjener 1½ Øre. Det kan vist ikke være mindre, naar det gaar gennem flere Led.

Naturligvis har Hr. Mernøe Ret i, at det er Smaabeløb, det drejer sig om, men det er dog alligevel et Spørgsmaal, om man ikke her gaar noget for haardt frem. Fordi al Ting stiger, kan man nu tage noget hidtil fuldkommen værdiløst, putte det i en Pose og tage fem Øre for det. Og saa er det endda Børn, der paa denne Maade præsenteres for Prisudviklingens Galop — for fem Øre ingen Ting i en Pose!

Sten.

Tivolis Koncertsal

Operasangerinden Hanna Allin

I den fine Midterafdeling i Koncertsalens tredelte Program optraadte i Aften den unge Operasangerinde Hanna Allin. I første Række er det hendes friske, yndige Klang, der fængsler; vel føles Stemmen endnu ikke helt at besidde den tilstrækkelige Volumen til at kunne „skære“ igennem det store Rum, men denne Indvending maa straks efter-